

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, declarate de către avocatul Creciun Natalia și inculpatul

Bivol Iurie Pavel, născut la 04 decembrie 1964, originar din mun.Chișinău, domiciliat în r-nul Strășeni, str.Gh.Asachi 19, ap.3.

Termenul examinării cauzei:

1.Prima instanță: 14.01.2013 - 09.07.2014,

2.Instanța de apel: 20.08.2014 - 21.10.2015,

3.Instanța de recurs: 21.12.2015 - 03.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 09 iulie 2014, Bivol Iurie a fost condamnat în baza art.186 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea în mod solidar de la Bivol Iurie și Sestrejivitoschi Petru în beneficiul SC „Glorinal-Grup” SRL a prejudiciului material în sumă de 21337,30 euro.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Sestrejivitoschi Petru, în urma înțelegerii prealabile cu Bivol Iurie, în perioada 30 ianuarie 2010 - 01 februarie 2010, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, cu un microbuz au intrat pe teritoriul SRL „Glorinal-Grup”, amplasat pe str.Petricani 19/5, mun.Chișinău, unde au deteriorat lăcatul de la depozit și pe ascuns au sustras 483 de butoaie din inox, la prețul de 75,90 euro fiecare, în sumă de 36.659,70 euro, astfel cauzîndu-i părții vătămate o pagubă materială în valoare totală de 642644,541 lei.

Acțiunile lui Bivol Iurie au fost încadrate în prevederile art.186 alin.(5) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, săvîrșită în proporții deosebit de mari.

Prin sentința dată au fost condamnați Sestrejivitoschi Petru și Rusu Igor în privința cărora hotărîrile judecătorești nu se contestă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Iu.Bivol, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile sale să fie recalificate din prevederile art.186 alin.(5) în cele art.186 alin.(2) Cod penal, cu

aplicarea unei pedepse mai blânde, invocând că toate probele cauzei au fost falsificate de organul de urmărire penală, iar în microbuz nu puteau să încapă atâtea butoaie de inox.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, apelul inculpatului a fost respins ca depus peste termen.

Instanța de apel a conchis că apelul urmează a fi considerat ca depus peste termen, deoarece la 08 octombrie 2014 inculpatului i-a fost înmînată sub recipisă copia sentinței motivate (f.d.108, v.3), fiindu-i explicat modul și termenul de atac, însă sentința a fost atacată cu apel de către inculpat doar la 05 decembrie 2014 (f.d.134, v.3), adică cu mult timp după data expirării termenului prevăzut de lege, astfel inculpatul a omis termenul de 15 zile de declarare a apelului, prevăzut la art.402 alin.(1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța a constatat că inculpatul în cererea de apel nu a invocat nici un temei de întârziere a termenului de declarare a apelului și nu a adus careva argumente, din care ar rezulta că întârzierea a avut loc din motive întemeiate, ce ar permite instanței, potrivit art.403 Cod de procedură penală, de a repune apelul în termen.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare inculpatul I.Bivol și avocatul N.Creciu în numele inculpatului, care au solicitat:

- inculpatul, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, casarea acesteia cu recalificarea acțiunilor lui din prevederile art.186 alin.(5) în cele ale art.186 alin.(2) Cod penal, din motivul că el și P.Sestrejivitschi nu puteau fizic să încarce butoaiele de inox în număr atât de mare; nu există probe veridice care să indice valoarea butoaielor, ele fiind într-o stare deplorabilă când le-au sustras și nici nu exista probe care să demonstreze cu certitudine numărul concret de butoaie sustrate; nu a cunoscut că apelul urma să fie declarat în termen de 15 zile de la primirea sentinței motivate;

- avocatul N.Creciu în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel și cu remiterea cauzei la rejudecare la aceeași instanță de apel, deoarece instanța nu a luat în considerație că lipsesc probe ce ar confirma sustragerea de către inculpat a 483 de butoaie, invocând că numărul butoaielor sustrate este mai mic și valoarea lor e mult mai redusă, acestea fiind în stare defectă; cererea de apel a fost depusă de către I.Bivol la data 13.10.2015 în cutia poștală a Penitenciarului nr.13, fiind declarat în termen, iar cererea din 05.12.2015 este un apel suplimentar, prin urmare instanța incorect a considerat că apelul depus de inculpat este declarat peste termen.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor, pe motiv că inculpatul nu a folosit calea ordinară de atac, omițînd termenul de atac a sentinței, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.415 alin.(1) lit.a) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul în cazul în care acesta a fost depus peste termen.

După cum s-a menționat, instanța de apel a respins apelul inculpatului Iu.Bivol din motiv că s-a declarat peste termen.

Conform art.402 Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Din actele cauzei rezultă că sentința a fost pronunțată la 09 iulie 2014, fiindu-i înmînată lui Iu.Bivol contra semnătură la data de 08 octombrie 2014, fapt confirmat prin recipisa de primire a sentinței (f.d.108, v.3).

În raport cu prevederile art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, de la această dată în termen de 15 zile, deci, pînă la 23 octombrie 2014, Iu.Bivol și apărătorul său erau în drept de a declara apel, însă nici el, nici apărătorul nu au atacat cu apel sentința în termenul prevăzut, astfel demonstrînd că sînt de acord cu aceasta, cu calificarea faptei și cu pedeapsa aplicată.

Potrivit materialelor cauzei, cererea de apel a fost depusă de inculpat în instanța de apel la 05 decembrie 2015 fiind înregistrată sub nr.12835 (f.d.134, v.2).

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia trasă de instanța de apel este legală și întemeiată, deoarece apelul s-a depus peste termenul de 15 zile prevăzut de art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, iar motive care ar fi oferit temei de repunere în termen a apelului nu s-au invocat.

Argumentul avocatului N.Creciun, precum că apelul declarat de către Iu.Bivol este declarat în termen, deoarece acesta a depus cererea de apel la data de 13 octombrie 2015, peste 5 zile din momentul primirii sentinței, în cutia poștală a Penitenciarului nr.13, nu poate fi reținut nefiind prezentată nici o dovadă în acest sens. Pentru constatarea acestui fapt la demersul Colegiului penal, administrația Penitenciarului nr.13, a comunicat că conform registrului de evidență a cererilor de apel al condamnaților, expediate din penitenciar, Iu.Bivol nu a depus apel. Mai mult ca atît, în recursul declarat de către inculpat, acesta indică că nu a cunoscut despre faptul că are dreptul de a depune apel în termen de 15 zile de la data în care a făcut cunoștință cu sentința primei instanțe, dînsul declarînd apel abia în luna decembrie 2015 cînd a fost vizitat de apărătorul său în penitenciar. Prin urmare, argumentul avocatului este unul nefondat și vine în contradicție cu cele relatate de inculpat în recursul său și informația parvenită de la administrația Penitenciarului nr.13.

Avînd în vedere că instanța de apel nu s-a expus asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei și legalității sentinței, din acest punct de vedere, nu există temei nici pentru instanța de recurs de a se expune asupra legalității hotărîrilor judecătorești referitor la condamnarea lui Iu.Bivol, la aprecierea juridică a acțiunilor lui, precum și la măsura de pedeapsă aplicată.

Prin urmare, se conchide că lipsesc temeiurile prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care pot fi obiect de examinare în instanța de recurs.

În acest context, Colegiul penal concluzionează că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Iu.Bivol și avocatul N.Creciun, și potrivit legii, dispune inadmisibilitatea acestora, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Creciun Natalia în numele inculpatului și inculpatul Bivol Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, în cauză penală în privința lui Bivol Iurie, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 martie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu